

Курган

У нас за селом є великий курган. Колись, як татари налетіли на село, люди повтікали в ліс і поховалися. Але хтось один залишився і розповів татарам, де поховалися односельці.

Вночі, коли всі задрімали, татари напали на сонних людей і всіх повбивали. Коли позбирали мертві тіла, вкинули їх у велику яму, не загледіли лише малого хлопчика, якому вдалося сховатися. Пізніше він прибився до сусіднього села і розповів про трагедію. На місці поховання люди насипали великий курган. Але й тепер, коли здійметься великий вітер, там, кажуть, чути стогін і крик.

(Розповіла Оксеня Юхимівна Лепуга, 1925 р.н., с Кідри., «Володимирецький вісник» №18, - 7 травня 20015 року, - 14

